

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10563/2023
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лазаревић, адвокат из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички заступник Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 786/22 од 18.08.2022. године, у седници одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 786/22 од 18.08.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 786/22 од 18.08.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 8075/20 од 21.05.2021. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износ од по 49,00 динара са за сваки месец понаособ за период од 01.10.2017. године закључено са 30.06.2020. године, са законском затезном каматом појединачно за сваки месечни износ почев од 15-ог у месецу за претходни месец до исплате. Ставом 2. изреке, обавезан је тужилац да туженима исплати трошкове парничног поступка у износу од 6.750,00 динара. Ставом 3. изреке, отказано је рочиште за главну расправу у спору мале вредности заказано за 17.08.2021. године у 13,40 часова у судници број 15 Основног суда у Крагујевцу.

Виши суд у Крагујевцу је, решењем Гж 786/22 од 18.08.2022. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решење о трошковима поступка садржано у ставу 2. изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 8075/20 од 21.05.2021. године.

Против решења другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су дали одговор на посебну ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона и представља чињенично питање у сваком спору.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у закону, је меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да тужилац ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може изјавити, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23).

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**